Cumhuriyet
Dinozor
75 BİN LİRA
Haftalık Mizah Derginiz
19 MART 1998 PERŞEMBE
SAYI: 34

EMLAKBANK'TA ÜLKÜCÜ ÖRGÜTLENME SÜRÜYOR!
Şimdi de bankaya güvenlik görevlisi olarak 169 ülkücü alındı...

FERHAN ŞENSOY

Mükellefler yurtdışında

Yasaklanan bir şeyin zaman içinde ikinci kez yasaklanması ne saçma ve fakat olmuş. 1314 yılında, sık sık çıkan kavgalarda kan gövdeyi götürür hale gelmesi üzerine, İngiliz Kralı **2. Edward** futbolu yasaklar.

Bundan 35 yıl sonra, **Kral 3. Edward'**ın futbolu yasakladığına dair ikinci bir vesika var tarihte. Bundan ilk yasaklanmanın hiç mandallanmadığı ve bu durumun yeniden yasaklanması gerektiği anlaşılıyor. Zaten yasak olan şey, bir kez daha niye yasaklanıyor?

Bizdeki kılık kıyafet yasası gibi. Yasa var, uygulanamıyor, herkes kafasına ve kafasının içindekine göre giyiniyor. Kılık kıyafet yasasının bir kez daha çıkarılması gerekiyor.

"Şu vergiyi vermek lazım arkadaşlar" reformcul vergi tasarısı da öyle. Vergi vermemek ayıp, suç, herkes verecek, herkesin numarası olacak, vergi numarası olmayana ekmek bile verilmeyecek. İyi tamam; biz fırıncıyla vergisiz üç ekmek konusunda aramızda hunharca anlaştığımızda reform gene reforme edilmek gereksiniminde kalacak.

Osmanlı'dan beri var olan ve dönem dönem toplanması giderek zorlaşan; yerel başkaldırılara, küçük savaşlara neden olan bu vergi alışkanlığı, çünkü o zamanın da **Selim Edes Paşa**'ları, **Engin Civan Paşazadeleri** var ve vergi onlardan alınamayarak halka saldırılıyor, halktan toplanan vergiler, halka geri dönecekken Selim Edes Paşa'ya, Engin Civan Paşa'ya aktarılıyor obstrüksiyon fonu üzerinden. Bunların hiçbirini **Özal** icat etmedi, Osmanlı'dan beri var bu halktan toplayıp Lagara Paşa'ya kese kese altın hibe etme dangalaklığı.

Vergi vermeyi kim sever? Niye verelim? Kolay mı denkleştiriyoruz biz o üç kuruşu? Vergi neymiş? Milletvekilleri kıçlarını ceylan derisi koltuklara koysunlar diye niye para veriyoruz biz? Bunun için aç parantez ceylanlar öldürülüyor kapa parantez. Üstelik ceylan derisine kıç koyulacak derken koltukların oluş, geliş ve takılışı sırasında birileri bok gibi para götürüyor.

Örneğin tiyatro izleyicisinden niçin KDV vergisi alınıyor? Bir tiyatro, izleyicisinden KDV alıyor, bütün izleyicilerin ödediği o KDV'yi sarıp sarmalayıp devlete ödüyor. Tiyatro izlemenin vergisi de ne oluyor? O tiyatro zaten gelir vergisi ödüyor, SSK ödüyor, muhtasar ödüyor (Kim o muhtasar?), geçici vergi ödüyor, stopaj ödüyor, eğitime katkıda bulunuyor, kurumlar vergisi ödüyor... Holding mi lan bu tiyatro?

Bir reform yapılırken olaya çok açıdan bakmak gerekli. Madem vergi yasasında bir reform yapılıyor, alamadığınız yerlerden vergi almaya uğraşırken kimi vergi altında ezilenleri de kollamak zorundasınız. Devlet tiyatrolardan vergi almasa ne olur? Kaç tane tiyatro var? Hepsinin toplam ödediği vergi kaç para? O para nereye gidiyor?

Ama tabii, *"Yastığınızın altındaki altından da vergi alacağım"* deyince devlet, parası olan nakitini, altınını yurtdışına götürdü, repo yapan parasını çekti, sömestr tatili adı altında İsviçre'ye götürdü, şu an ortalıkta para yok, 250.000.- TL için adam öldürmeler başladı. Taksim'de dönmeler fiyat kırdı. Nataşalar Rusya'ya kesin dönüş yapıyorlar.

Vergi reformu resmileştiğinde vergi olarak toplanacak pek para olmayacak ortalıkta, gene tiyatroların ödeyeceği vergiye kaldı devlet ve fakat tiyatrolarda da işler kesik, devletin durumu zor.

Bu reform da yeterli olmayacak, peşinden yepyeni bir reform gelecek. Örneğin tiyatroya girerken izleyiciden KDV alınmakla yetinmeyip çıkışta KDV alınabilir.

▶ Bekâretten sorumlu Devlet Bakanı Işılay Saygın'ın, hastane ziyareti sırasında bindiği asansör, boşluğa düştü...

▶ Ankara ve Edirne'de yurtlara baskın yapan faşistler ortalığı kan gölüne çevirdi...

Cumhuriyet
DinozoR
Sayı: 34 • 19 Mart 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • **Yazı İşleri Müdürü:** Zafer Temoçin • **Basıldığı Yer:** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • **Yayına Hazırlayan:** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • **Grafik Uygulama:** Fenni Özalp • **Kaligrafi:** Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429
Faks: (0212) 512 48 30
Adres: Türkocağı Cad. 39/41 Cağaloğlu-İstanbul

BİR TV REKLAMI

DİNOZOR'DA BARIŞ

Hükümet memura **"evli"** bir yaşam vermedi ki **"grevli"** sendika yasası versin!

Hükümet **"görevini"** yapmazsa, işçiler **"grevini"** yapar!

Bu ülkede verginin tasasını **çalışanlar**, sefasını da **ÇALışanlar** çekiyor!

BARIŞ ERTÜRK

▶ Beşiktaş seyircisinin kendisine küfretmesine sinirlenen Sergen, tribünlere "hareket çekti!.."

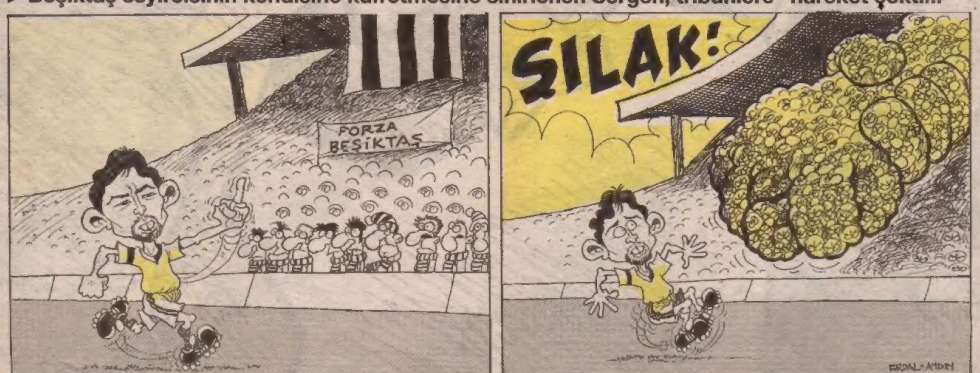

DinozoR

▶ **Manisalı gençleri, ifadelerinin işkence altında alındığı gerekçesiyle, beraat ettiren Hâkim Mehmet Yılmaz; 10 ay sonra, işkence yapmakla suçlanan polisleri serbest bıraktı.**

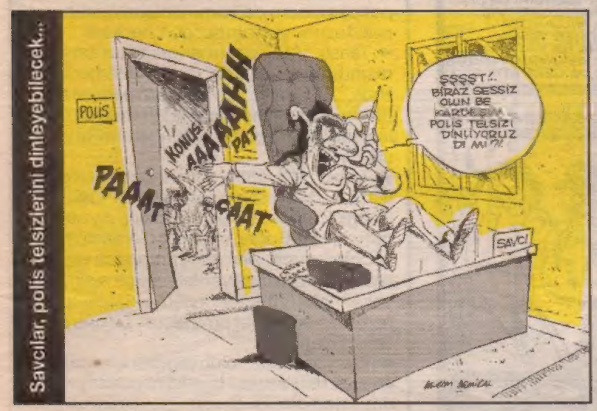

▶ **Ankara Asliye Hukuk Mahkemesi; "Tükürürüm böyle sanatın içine" sözünden dolayı, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'e para cezası verdi...**

▶ **Ara rejim tartışmalarından rahatsız olan Mesut Yılmaz, komutanlarla görüşmeler yaparak hükümeti kurtarmaya çalışıyor....**

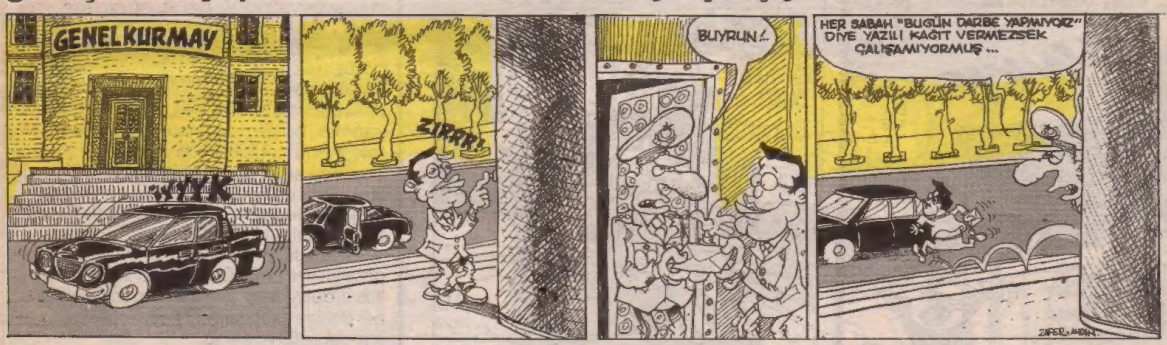

▶ **Kamu emekçilerinin grevli, toplusözleşmeli sendika isteğiyle başlattıkları eylemleri sabote etmek için harekete geçen sarı sendika, Türk Kamu-Sen, CHP Genel Merkezi'ne polis desteğiyle gelerek siyah çelenk bıraktı...**

▶ **Karayolları Genel Müdürü'yken 7 milyon dolarlık haksız gelir edinerek 3 yıl hapis yiyen Atalay Coşkunoğlu, 7 ay yatıp tahliye oldu...**

Az Sonra!..

Darbe-Toto başlıyor!.. Darbeyi günüyle, saatiyle bilenlere büyük ödül!.. Şanslı lotaryacılar, kalan ömürlerini darbe, ara rejim, muhtıra tartışmalarının asla yapılmadığı ülkelerde geçirmeye hak kazanacak!..

Az Sonra!..

Polisten yediği dayak sırasında, bir polis jopu ele geçiren CHP'li Adnan Keskin, söz konusu jopla canlı yayında kendini dövdü... Keskin hıçkırıklar içinde şöyle konuştu: *"Küçük hesaplardan vazgeçip, solda işbirliği yapsaydık, bu hallere gelmezdik... Hepsi kendi hatamız, hepsi!.."*

Az Sonra!..

Özer Çiller "Kendimi seviyorum" dedi!... Çiller şöyle konuştu: *"Allah herkese* **Tansu** gibi kadın versin.. Bi soyadına fit oldu... Hem onun sayesinde büyük servet yaptım, hem de gafları sayesinde dünyanın en neşeli insanı oldum.. Sen tut, **Aliyev**'e Ali Bey de!., Hah hah ha... Süper kadın, süper!.."

Az Sonra!..

Dünya çapında etkinlik gösteren *"Sınır Tanımayan Gazeteciler"* örgütünden esinlenen bir grup Türk gazeteci tarafından *"Yalakalıkta Sınır Tanımayan Gazeteciler Derneği"* kuruldu!.. Başkan **Nazlı Ilıcak**, başkan yardımcısı ise **Mehmet Ali Ilıcak** oldu!..

Az Sonra!..

Olacak O Kadar Gazinosu'nda bu hafta!... **Yılmaz Morgül**'den şarkılar, **Seyit Al**'dan türküler, Tolga Han Dans Grubu ve Sihirbaz Sermet Erkin!.. **Levent Kırca** *"Mizahı bıraktım, böylesi daha kolay"* dedi!..

Az Sonra!..

Kayahan törenle denizlere atıldı!... *"Şarkıda o kadar çok 'Al beni denizlere' diyor ki, dayanamazdık"* diyen yetkili kim?..

Az Sonra!..

MADE IN TAYLAN

TAYLAN SEZGİN

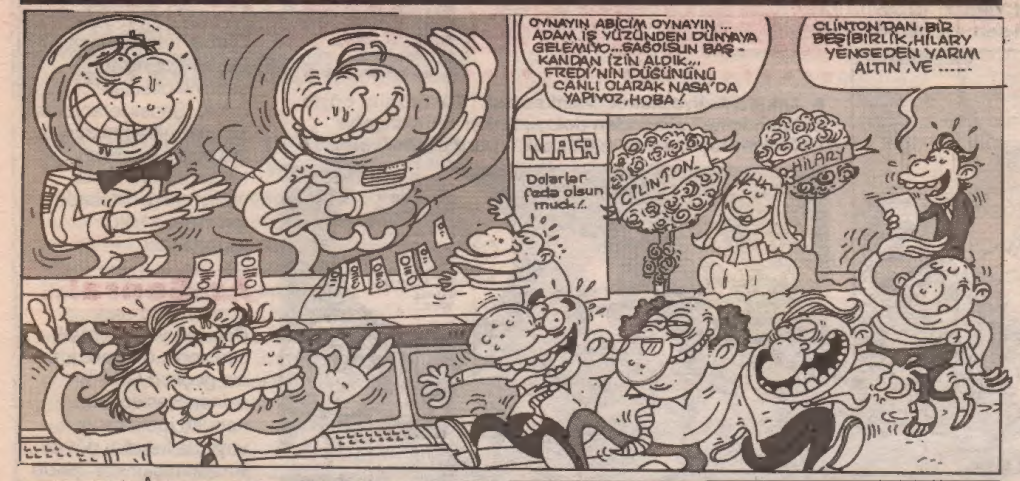

fiko'nun sarkacı

Enişteminin açıklamaları

☛ Bana enişte denmesi hiç rahatsız etmiyor. Benim de enişte lerim var. N'olcak ki? Tansu benim eşim, biz etle tırnak gibiyiz. Hamiline yazılı çekle, üzerine atılan imza gibiyiz. Birbirimizi harika tamamlıyoruz. Bu birliktelikten çok mutlu ve kârlıyız.

☛ Sabahları kalkıp, çocukların kahvaltısını hazırlıyorum. Onları okula yolladıktan sonra Tansu'nun o gün giyeceği tayyörü ve yıkayıp kurusunlar diye yalının balkonuna astığım beyaz sayfaları toplayıp ütülüyorum.

☛ Askerler mi? Onları çok seviyoruz. Adeta tapıyoruz. Bütün komutanlardan erata kadar hepsi nefis insanlar. Keşke genelkurmaya paspas olsam da komutanların o mübarek ayaktozunu yutsam her gün, her saat.

☛ Tansu, "ABD'deki malvarlığımızı satıp parasını bağışlayacağız" demek istemedi. Aslında, "ABD'deki malvarlığımızı parayla aldık, orda yaşayacağız" demek istedi. Ama minik kuşumun yine dili sürçtüğünden, millet yanlış anladı.

☛ Tansu'nun yaptığı gaflara biz de çok gülüyoruz. O da ailesine çok bağlı, çok düşkün bir insan olduğundan; biz eğlenelim diye sık sık gaf yapıyor. Sonra, İngilizce olarak düşünüyor, matematik işlemlerini Fransızca yapıyor, İspanyolca yazıyor ve Flemenkçe resim çiziyor. Eh tabii, Türkçe konuşmaya kalkınca biraz kafası karışıyor ama olsun, bu onu daha sevimli yapıyor.

☛ Eşim başbakan oldu diye her işimi tasviye edecek değilim ya... İstediğim işi tasfiye ederim, istediğim işi etmem. Keyfimin kâhyası mısınız? Servet düşmanı mısınız? Hem, başbakan eşi çalışmaz diye bir şey olabilir mi? Sen çalışmazsan, ben çalışmazsam, bu güzel devlet nasıl kalkınır? Bunu hiç düşünen yok!

☛ Devlet görevlileriyle hiç iş yaptırmak için görüşmedim. Bizim eve gidip geldikleri için karşılaşıyorduk elbet. Onlar çalışma odasında iş konuşurlarken, ben, odaya çay servisi yapmak, boşları toplamak, giderlerken paltolarını tutmak için arada sırada giriyordum. Hepsi o kadar. O zamanlar da zaten hemen susarlar ve bana, "Önlüğün ne güzelmiş Özer. Nerden aldın? Bizim hanıma da bir tane alalım" gibi laflar ederlerdi.

☛ En sevdiğim demiyim de, en ilgimi çeken gazeteciler Emin Çölaşan ile Uğur Dündar. İkisini de bulsam, bir kaşık suda... Yani beraber denize girebilirim. O kadar çok ilgimi çekiyorlar anlayacağınız.

FİKRET BEKLER

Semra Can CEYN BACI

MEDYA GEYİĞİ *ile* HAFTANIN GEYİĞİ

BARIŞ ERTÜRK

–Sevgili okuyucular bu haftaki konuğum, piyasadaki İboların en büyüğü, yanık sesli lahmacun kralımız İbrahim Tatlıses. Efendim hoşgeldiniz.

–Sizin aracılığınızla ben de tüm Dinozor okuyucularına merhaba diyorum, saygılar sunuyorum, onları çok seviyorum. Her zaman Tatlıses Lahmacun yiyip Tatlıses FM dinlemelerini de canı gönülden diliyorum.

–İlkokul mezunu olmanız epey eleştirildi?

–Ben bu entel milletine laf anlatamıyorum. Yüz bin kere söyledim benim okuma imkânım yoktuu! Sekiz yıllık eğitim vardı da gitmedik mi? Ben istemez miydim ortaokulda yoğun kar yağışı nedeniyle okulumun tatil olmasını, ben istemez miydim lisede dersleri asmayı, ama olmadı. Ne yapalım kader!

–Peki biraz da İbo Şov'dan bahsedelim. İbo Şov'daki dansözlere tacizde bulunduğunuz iddia ediliyor. Yoksa ABD başkanlığında gözünüz mü var?

–Ben hayatımda kimseyi taciz etmedim, kimseyi dövmedim. Taciz olayı nasıl oluyor anlatayım: Dansöz yanıma geliyor, gazetecileri görünce başlıyor sırnaşmaya. Ben *"git kız, uzaklaş yanımdan"* demeye kalmadan flaşlar patlıyor. Şimdi bu durumda benim tecavüzcü Coşkun'la ne benzerliğim var?

–Biraz da işadamı İbrahim Tatlıses'ten bahsedelim. Tatlıses Lahmacun, Tatlıses FM, sırada hangi sektör var?

–Kardeşim seni rakip şirketler mi tuttu?

–Niye?

–Niyesi olur mu? Şirketlerimi eksik sayıyorsun da ondan. Müzik sektöründe İDOBAY, medya sektöründe Arabesk Dergisi, ayrıca taksi, uçağımız ve acı biber satışlarımız da mevcuttur. Yakında TATLISAT 1 uydumuzu da fırlatıp uzaya açılacağız.

–Tatlıses Lahmacun'da çalışan bir genci sırf Süper FM dinlediği için attığınız söyleniyor.

–Yalan.

–Ama ben o atılan gençle konuştum. Olayı doğruluyor.

–Hayır efendim yalan. Ben o genci Süper FM dinlediği için değil, Süper FM'de **Mahsun Kırmızıgül**'ü dinlediği için kovdum. Benim işçim Tatlıses logosu altında nasıl *"gızlar gızlar gelem mi, yanağınızdan öpem mi"* şarkısına tempo tutar?

–Özür dilerim Sayın Tatlıses, ama söyleşiyi burada bitirmek zorundayız. Size İbo Şov'da reyting rekorları, kaset satışında tiraj rekorları, Amerika'da onlarca lahmacun restoranları, evinizde de şark köşesi dekorları diliyorum.

KOŞARKEN DÜŞÜNME...

M.T Atalay 98

MEDYAZOR

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ DARBE Mİ VARMIŞ?

Siyasetçilerimiz çözüm üretmek yerine, darbe söylentileri üretiyor. Medyamızdaki bazı kalemler de darbe lafı duyar duymaz üstüne atlıyor. Askerlere kalsa, bir şey olmayacakken, ortalıkta bir "darbe" lafıdır gidiyor.

İşte biz, bu kafalarla 21. asra doğru gidiyoruz. Ordusu, **sivilinden daha demokrat** bir millet olarak...

★

Bir şey söyleyeyim mi? Ordu yapacaksa zaten yapar. Sizden izin almaz.

Ama konunun bu kadar gündemde tutulması Ordu'yu rencide eder.

Siz siviller, maşallah iyice yüzde olmuşsunuz, bütün kurumları da zaten çürütmüşsünüz, orda kalın bari... Kutsal yerlere dokunmayın.

.....

Son söz: Darbe **bana yapılınca kötü, başkasına yapılınca iyi** denecek bir nesne değildir... Gerniyle birlikte hepiniz birden batarsınız.

Millete ne olur?

Hiç.

"Ordu, milletin şahdamarı". Hoş geldi, safa geldi. Siz kendi halinizi düşünün. Şapkayı alıp gitmenin, insana gettireceği ezikliği iyice bir düşünün...

Onun için.. Ayıptır, ayıp. Bu **darbe** lâfını artık kesin.

Rauf Tamer'in Kafası!

Yazımıza **Rauf Tamer**'in yazısındaki *"İşte biz, bu kafalarla 21. asra gidiyoruz"* diye başlamak istiyoruz. Rauf Tamer'in kafası gibi kafalarla 21. yüzyıla gidersek; ne olacağı, nasıl olacağımız çok belli. Orduyu hâlâ kutsal belleyip, ona yönelik en ufak bir eleştiriyi bile kabul etmeyen bu kafa; orduyu *"hoş geldi, safa geldi"* diye karşılarsa başımıza gelecekleri tahmin etmek zor değil. 2018 yılında yine *"Darbe olur mu olmaz mı?"*, *"Demokrasi gelir mi gider mi?"* tartışmaları gündemimizi dolduracak.

Darbe marbe yok

15.3.1998 - Hürriyet

Sanki darbe söylentilerinin üzerine balıklama atlayan medyamız değilmiş gibi, gazeteler şimdi de *"darbe yok"* laflarını gevelemeye başladı. Askerlerin aslında ne kadar demokrat olduğu ve aslında hiç darbe falan yapmak istemediği yazılıp duruyor. Hatta Hürriyet, bir komutanın söylediğini iddia ettiği *"darbe marbe yok"* lafını manşet yapmış. Aslına bakarsanız, *"medya medya"* olmasa, etrafa bu darbe söylentilerini de bu kadar yayılmayacaktı ya... Neyse medyanın yaptığı; bir çeşit kendin pişir, kendin ye.

Soruları yanıtladık. Kararı verdik

Fatih Altaylı, 16 Mart 1998 tarihli yazısında şöyle yazıyor: *"Şu bir gerçek ki, Türk ordusu, bugüne dek yaptığı darbelerde halkın desteği olmadan, kendi kendine darbe yapmış olmak için darbe yapmadı."*

Sayın Altaylı'ya göre darbe olur mu, olmaz mı anlamak için; ordunun değil, halkın rahatsız olup olmadığına bakmak gerek. *"Halkta düzelmeyen bir rahatsızlık, kronik bir umutsuzluk varsa, darbe havası var demektir."*

Fatih Bey'in yazısında; ordunun sorunları düzelttiği, bu yüzden de halkın ve aslında aydınların darbeye ses çıkarmadığı **"havası var."** Altaylı, bazı sorular sıralayıp *"Soruları yanıtlayın ve kararı siz verin"* diyor. Dediğini aynen yaptık:

"Siz Milli Eğitim'e çöreklenmiş irticanın belinin kınlacağını düşünüyor musunuz?"

Hayır, ama 12 Eylül darbesi sonrası açılan imam-hatip'ler, zorunlu yapılan din dersleri ve gerici kadrolaşmayla irticanın belinin doğrultuğunu düşünüyoruz.

"Siz ekonomide rahatlama olacağını umuyor musunuz?"

Hayır, ama 12 Eylül sonrasında da, 12 Ocak kararlarıyla ekonomide işçiler, memurlar, ücretliler, emekliler açısından bir rahatlama olmadığını çok iyi biliyoruz.

"Siz yargı kararlarının halkın ahlak ve hukuk anlayışını tatmin edecek bir hale geleceğine inanıyor musunuz?"

Soruyu tam olarak anlayamamakla birlikte; 27 Mayıs, 12 Mart ve 12 Eylül hukuklarının astığı insanları çok iyi hatırlıyoruz.

"Parlamentomuzun kısa bir süre içinde halk gözünde saygın ve güvenilir kurumlar sıralamasında yükseleceğine kani misiniz?"

Hayır, ama darbe olursa parlamentonun kısa bir süre içinde kapatılacağına eminiz.

Altaylı'nın soruları ve cevaplarımız bunlar. Aslında yiğidi öldürüp hakkını vermek gerekir. Fatih Altaylı, Susurluk'ta olsun, Manisalı gençler davasında olsun; onurlu ve cesur bir tavır sergiledi. Ama aynı insandan bu satırları okumak bizi çok üzdü. Üslubuna katılmasak da Altaylı'yı demokrasinin yanında görmek en büyük dileğimiz.

Medya patronu **Aydın Doğan,** kendi işyerlerinde çalıştırmak için olsa gerek, gençlerin yetiştirileceği bir iletişim lisesi açtı.

HINCAL ULUÇ DİYOR Kİ...

...Kızlar Esin'in kıyafetleri ile sahneye geldiklerinde "İlk defa bu kadar favorisi olan bir yarışma izleyeceğiz" diye sevinmiştim. Hepsi birbirinden güzeldi. Soyundukça kaybettiler. Bir ara kendimi selülit yarışmasında zannettim. Mayo'ke gelişleri hadi bir derece ama gidişlerinde gördüklerim faciaydı. İşte junk food, yani çöp besin, yani fast food, yani hamburger gençliğinin hali...

MEDYAZOR Test

1.Fatih Altaylı, 13 Mart 1998 tarihli yazısında, yıl sonuna kadar hükümetin açıkladığı miktarda özelleştirme gerçekleşmezse, ne yapacağını yazıyor?

a) "Taksim Meydanı'na gidip anırırım. Hem de nakten yayında. Vallahi anırırım, billahi anırırım."

b) "Köşemde bunu yazarım. Hem de her gün yazarım. Vallahi yazarım, billahi yazarım."

c) "Toplumsal muhalefet oluştururum. Hem de vargücümle uğraşırım. Vallahi yapanım, billahi yapanım."

2.16 Mart tarihli Sabah gazetesinde, bir yazı dizisinin ilk sayfadaki tanıtım başlığı nedir?

a) Göktepe'nin katilleri nerede?

b) Yeşil nerede?

c) Allah nerede?

YANIT: 1.a, 2.c

Yılmaz ve Berna Hanım'dan anlamlı bakışlar

Rüşvet kurtulusu nedeniyle düzenlenen balaya katılan Başbakan Mesut Yılmaz ve eşi Berna Yılmaz, şahne alan sanatçılara zaman zaman eşlik ettiler. Yılmaz, Kamil Sönmez'le birlikte 'Eminem' türküsünü söyleyen solna hayranlıkla bakarken, Berna Hanım da bu bakışlara sevgiyle Karşılık verdi. (Tamer YÜKSEL)

Alman Bakan'a ziyaret resti

Bir zamanlar Özal ailesine yapılan yalakalıklar, seri şekilde Mesut ve Berna Yılmaz'a yapılıyor. Yılmaz çiftinin romantik fotoğrafı, Hürriyet'in ilk sayfasında hem de alakasız bir haberle birlikte yayınlanmış. Yeni yalakalıklarda görüşmek üzere...

TİLKİ UYKUSU

SABRİ GÜL

SUNAY AKIN

ORTA BAHÇE

Eskiyen kürkleri kimse tavşan yapmadı

AKGÜN AKOVA

Tavşanların dansı

Lewis Caroll'un *"Alice Harikalar Diyarında"* adlı kitabının başrol oyuncularından biri de *"geç kaldım"* diye koşuşturan tavşandır. Bir başka masal kitabında, kaplumbağayla olan yarışı önemsemediği için kaybeden tavşanın telaşıdır Alice'i serüvene sürükleyen. Sahi, nedir tavşanı böylesine güzel kılan; zıplayarak yol alışı mı, yüzündeki sevimlilik mi, yoksa tüylerindeki yumuşaklık mı?

Bir koltuk üzerinde gözlerimizi kapayıp dinlenmeye çalışsak, uykuya daldığımızı söyleyen bir arkadaşımıza çıkışınız: *"Yo, tavşan uykusu benim-kisi!.."* En ufak bir tıkırtıda gözlerini açıverir tavşan... Uyanmak zorundadır... Düşmanı çoktur çünkü. Çocuklarımıza aldığımız hayvan oyuncakları arasında da ilk sıralarda yer alır tavşan. Ne gariptir tavşanla insan ilişkisi. Bir yandan oyuncak yaparız bu sevimli hayvanı, öbür yandan gece kulüplerinde erotik şovlara çıkanlara *"tavşan kızlar"* adını takarız. Çaycıya da temizliğin, masumiyetin simgesi olarak gördüğümüz tavşanın adıyla sesleniriz: *"Bana bir çay getir usta, tavşan kanı olsun!"*

Alman sanatçı **Joseph Beuys** ise tavşanla insan arasında şu köprüyü kurar: *"Tavşan insanın ancak zihinsel olarak yapabildiği bir şeyi gerçekten yapar. Kendini işeri kazar, bir yapıyı kazarak kurar."*

Çocuk, ninesinin okuduğu tavşan masalıyla uykuya dalarken babası tavşan tüylerinden yapılan fötr şapkayı başına koyar, annesi de tavşan kürkünü giyerek misafirliğe giderler! İçlerinde de bir sıkıntı vardır sürekli olarak. Üst dudağı ayrık olan çocuğumuzu estetik ameliyat ile *"tavşan dudağı"*ndan nasıl kurtarabiliriz, diye!

Çok hızlı üredikleri için çiftçiler tarafından ekinlere zarar verdiği gerekçesiyle sevilmeyen tavşanın, bazı Avrupa köylerindeyse ekinin ruhu olduğuna inanılır. Hasatta biçilen son buğdaya tavşan şekli verilmesi bu inançtan kaynaklanan bir gelenektir. Paskalya kartlarında da tavşan resminin yer almasının nedeni ilkbahar tanrıçası Ostara'nın, bir zamanlar kuş olan tavşanı bugünkü şekline getirdiği inancıdır.

Tavşanın hızlı üreyişi Avustralya'yı çöle dönüştürme tehlikesini doğurmuştur. 1859 tarihinde kıtaya getirilen yirmi dört tavşan öylesine hızlı çoğalırlar ki ekinleri kurtarmak için Avrupa'dan tilki getirmek zorunluluğunda kalınır. Ama bu sefer de tilkiler sorun olur!

1940'lı yıllarda tavşana *"tavuşan"* denilirdi. **Nâzım Hikmet**'in 1949 yılında, Bursa Cezaevi'nde yazdığı bir şiirde, bu özelliği görebiliriz. İşte Nâzım'ın dizeleri:

Ay doğdu içinde tavuşanıyla
ben bir şey düşündüm yüreğimin kanıyla
terini sildi o şey ceketinin yeniyle
o şey tepeden tırnağa süzdü beni
bastı gaza aldı viraji debriyajdayken
ezip geçti aydan asfalta düşen tavuşanı.

Dört duvar arasındaki şairin, aydaki tavşanla neyi anlatmak istediği uzun süre düşündürdü beni. Ta ki, Sanskrit efsanelerinde, ayda yaşayan ve bütün dünyadaki soydaşlarının kralı olan bir tavşanın varlığından söz edildiğini öğrenene kadar!..

Tavşanların dans ettiklerini bilir misiniz? Hem de mehtaplı gecelerde!.. On ya da on iki tavşan bir araya gelerek geniş bir çember oluştururlar. Sonra, usulca yürüyerek bu çemberi daraltırlar. Birbirlerine iyice yakınlaştıklarında havaya sıçrayıp kaçışırlar. Bir iki dakika sonra dans figürü tekrar edilir. Nâzım Hikmet, acaba, bu danstan haberdar mıydı?

İkinci Dünya Savaşı yıllarında, Avusturya'nın Linz kenti yakınlarında bulunan Mauthausen toplama kampının etrafındaki köylüler, köpeklerle gezinen Nazi askerlerine nereye gittiklerini sorduklarında şu yanıtı alırlardı: *"Tavşan avına"*... Ve, bu yanıt üzerine köylüler kamptan esirlerin kaçtığını anlarlardı.

Türkiye'deki faşistlerin, kendilerine simge olarak seçtikleri kurt, insanı anlatan eski bir efsanede de karşımıza çıkar:

Tavşan, insanın çocukluğudur,
At, insanın ergenliğidir,
Kurt, insanın erişkinliğidir,
Fil, insanın yaşlılığıdır.

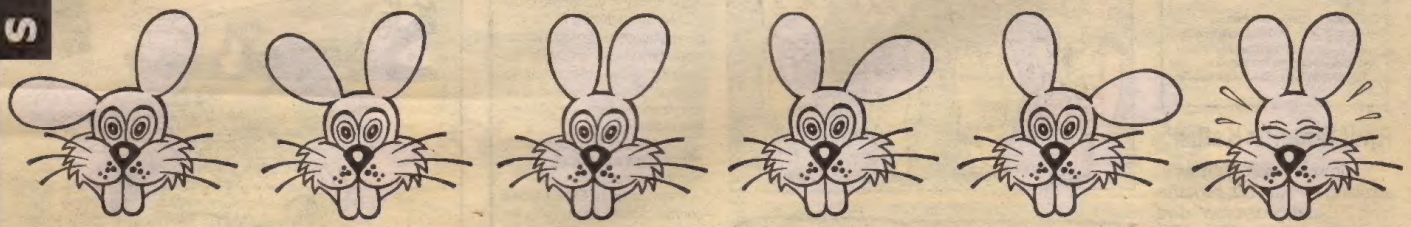

Manisa'da, paralı eğitime karşı çıktıkları için karakolda işkence gören öğrenciler, soğuk suyun altına tutulurken, cinsel organlarına elektrik verilirken ya da dövülürken, mehter marşının sürekli olarak çaldığını söylediler. Çocukların bu açıklamaları, insan yaşamıyla özdeşleştirilen dört hayvan arasındaki bir bağlantıyı gözler önüne seriyor: Kurt, tavşana saldırır!

Tavşanların da bir meclisi olduğunu biliyor muydunuz?.. Evet, tavşanların da bir meclisi vardır ve duvarına kocaman harflerle şu yazılıdır: *"Bir havuç, bir avcıdan daha değerlidir."*

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

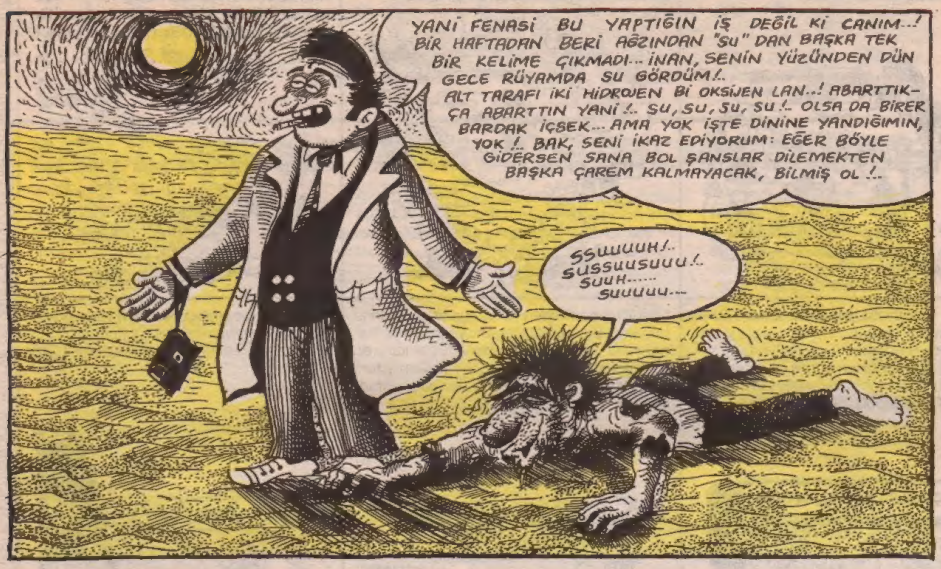

STEPNE: Motorlu taşıtlarda janta takılı şişirilmiş lastiği ilk birlikte yedek olarak bulundurulan tekerlek...

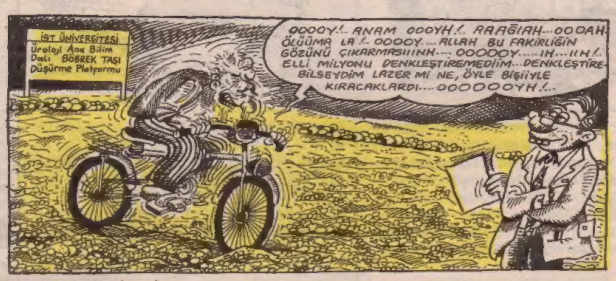

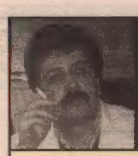

ALTAY MARTI

İyilik
KUTSAL ÇÜRÜME

Hayatta en çok yoksulları sevdim aslında ben doktor bey. Onların yalın öfkelerini, yaratıcılıklarını, onurlarını koruma çabalarını, basit telaşlarını, çaresizliklerindeki hüznü, sevinirken bile etraflarında gezinen korkuyu hep fark etmelerini, yaşayabildikleri oranda artan çözüm bulucu bilgeliklerini, acınası tevekküllerini, kavrulan bedenlerini, yıpranmış yüzlerini, eskimiş gözlerini sevdim.

Ömrümün büyük bir kısmı onların arasında geçti. Sefaleti ben de tattım. Hiç uzun boylu anlatmama gerek yok; yaşadığım ve tanık olduğum tükenmeye yüz tutmuş cılız hayatlara birçok insanın burun kıvıracağını, yoksulluğu dinlemeye tahammüllerinin kalmadığını biliyorum. Sefalet, çağımızda unutulması gereken acı bir hatıra haline dönüştürüldü çünkü. Bu yüzden sizin de başınızı ağrıtacak değilim. Sadece çocukluğumdan bir kesiti dinleyin, yeter.

Sıvasız, badanasız, bakımsız tek katlı harap evlerin yan yana sıralandığı ve üstbaşımızdaki yamalara benzeyen ufak gri taşların döşendiği ıslak bir sokakta neredeyse yirmi yıl yaşadım. Çocukluğumda bela, küfür, dünyaya kafa tutma, ne arar sanız vardı. Birbirine paralel sekiz-on sokak ve yıkık dökük evlerin bittiği bir yerde demiryolu başlardı. Bu demiryolu doğal bir sınırdı. Hemen ötesinde bakımlı bir cadde, heybetli binalar, bol ışıklı evler bulunurdu. Biz çapulcu çocuklar, mezarlığı andıran mahallemizden ara ara bize çok uzakmış gibi gelen öte tarafı seyreder dururduk. Demiryolunda bir dikenli tel vardı sanki. Hiçbirimiz ilk gençliğimize ulaşana dek o sınırı geçmedik. Bu tarafta yaşadık, boy attık, oynadık, korktuk, ağladık, güldük, oyalandık. İşte benim yaşadığım yoksulluk budur doktor bey. İçe kapanmak, sınırı geçmemek, dikenli teller yaratmak, başka hayatları bilmemek. Bu size çok basit gelebilir, ama bence ufak bir çocuk için korkunçtur. Tüm yeryüzü bizim evimizken, haddini bilerek, ürkerek, çekinerek, imrenerek ve teslim olarak sadece sekiz-on sokakta büyümeye çalışmak haksızlıktır, cezadır, eziyettir. Düşgücünün yitip gitmesine neden olur.

Neredeyse kendi ellerim, yüzüm kadar alıştığım insanlarla gün geldi yolumuz ayrıldı. Ben geçmişimdeki sıkıntıları hiçbir nimetin fatura edemeyeceğinin farkında olarak uzun bir süre yoksulları kayırdım. Onlara yardım ettim, kalbim hep onlarla birlikte oldu, onların sesleri kulaklarımda kaldı.

Fakat an geldi, bir zaman oldu engelleyemediğim bir aşınma başladı aklımda. Buna ümitsizlik de denebilir. Canım sıkılmaya başladı. Artık eski iyi, hüzünlü duyguları oluşturmuyordu içimde yoksullar. Bu ülkenin bir yerlerinde çırpındıklarını biliyordum, gazetelerde cinnetlerini okuyordum, televizyonlarda çaresizlikten doğan gaddarlıklarını seyrediyordum. Yarımdaydılar aslında, ama onlara eski masum gözlerle bakamıyordum. Sonraları bunun nedenini çok düşündüğümde şunu buldum: Alışmıştım.

Duyarlığımın harekete geçebilmesi için yoksullar sadece yoksul değil özgün de olmalıydılar. Yılışık, hayat dilenen, kaba, hoyrat yoksulları kafamdan silip attım. Şiir lezzetinde ya da **Dostoyevski** romanı tadında sefaletler ilgilendiriyordu artık beni. Örneğin soğuk bir kış gününde, durakta, bir belediye otobüsünün arkasında, paçavralaşmış giysileriyle ve tir tir titreyerek, ellerini egzoz borusuna tutarak ısınmaya çalışan yaşlı bir adamı dakikalarca seyrettiğimi hatırlarım.

Bir gün de iyi bir semtin zengin çöplüğünde, ellerindeki kirli gri çuvallara bağrışıp çağrışarak öteberi dolduran kara çocukların biraz ötesinde dal gibi zayıf, küçücük bir kız gördüm. Çöplüğün ortasına oturmuş, henüz bir şey doldurmadığı torbasını yanına uzatmış, meraklı gözlerle elindeki kir ve yağ lekeleriyle dolu bir çocuk kitabının sayfalarını çeviriyor, tüm dünyayı başka bir tarafa koymuş bir şekilde resimleri seyrediyordu. Bu manzara yüzümün kasılmasına, soluğumun çok kısa bir süre de olsa ağırlaşmasına yol açtı doktor bey.

Bir başka gün ise akşam saatinde otobüs bileti satan buruşuk yüzlü bir adam canımı sıktı. Bileti verirken elleri titriyordu, konuşması ölçülüydü, olabildiğince kibardı ve belli ki bu işe yeni başlamıştı. Bunu, para üstü verirken hesabı bir türlü yapamadığından anladım. O sıra gözüm, üzerindeki soluk monta takıldı. Yeni yetme gençlerin giydiği türden bir monttu. Daha dikkatli bakınca rengi kaçmış kravatıyla, eski kumaş takım elbisesini de fark ettim. Nedense emekli bir memur olduğunu, üstündeki montun da çocuklarından birinin eski bir montu olduğunu düşündüm o an. Belki öyle değildi, ama benim de sezgilerim vardı ve içim ezildi.

İşte böyle doktor bey! Ne yazık ki yoksulların beynimdeki resimlerini sadece ben boyayabiliyordum artık. Sıradan yoksulluk, başa çıkamadığım bir fenalık oluşturuyordu içimde. Bundan sevgilim de çok çekti elbette. Zavallı küçük kadını sırf babasının sarı seyrek dişleri, sırf anasının yorgun yüzü, sırf yaşadığı evin duvarlarının rutubeti yüzünden küçümsediğim zamanlar oldu.

Aslında çok kutsal bir çürüme yaşamıştı sevgilim. Her şeyin kendisine karşı olduğu hayatta bitkinleşmiş, savrulmuş, en dibe dek vurmuştu. Sonra usul usul çıkmıştı suyun yüzeyine doğru. Çürümenin kutsallığı buradadır işte. Sizi en aşağıya çeker ve orada ayaklarınızı hızlıca vurup, destek alıp yukarılara çıkarsınız. Benim küçük sevgilim bunu başarmıştı, ama sıradanlığı aşamamıştı sanki.

Ben artık film sahneleri gibi insanı sarsan sefalet görüntülerini seviyordum. Onunsa bundan haberi yoktu. Çatışma ve sancı da bu yüzden oluştu.

Buraya dek sabırla dinlediniz, ben de kararlıyım, her şeyi anlatacağım size doktor bey! Bekleyin.

ÖZET VE HATIRLATMA: *"Dinozor"* dergisi yönetmeni pek değerli ve muhterem **ZAFER TEMOÇİN** Bey işyerinde evrensel amatör bir karikatürist tuzağına düşer ve kendini birden *"simgeler ülkesinde"* bulur. Burası neresidir ve kimler tarafından yönetilmektedir? Niyetleri nedir? Fidye mi istemektedirler? Bunlar önemli mevzulardır ve fakat biz bunlardan önce tuzağa düşürülen zat-ı şahanelerinin hayatı nasıl tırmaklanıyla tırmalayarak bu noktaya geldiğini anlatmak ihtiyacı hissettiğimizden öykümüze bir haftalık bir ara vereceğiz. (Zafer Temoçin Beyefendi evli, sigortalı ve bir çocuk babasıdır...)

Zafer Bey 1964 yılının soğuk bir kış günü İstanbul vilayetimizin Üsküdar semtinde Hacı Efendi Mahallesi, Değer Apartmanı'nda dünyaya geldi. Bebekliği çok farklıydı...

Çocukluğunda yaşıtlarına resim kurslan vererek harçlığını çıkardı. Kazandığı paralarla mahalleye arnavut kaldırımı döşetip, çeşmeler yaptırdı. Çok yardımsever bir çocuktu.

Akabinde o da yaşıtları gibi ilkokula başladı. Okulda resim ve edebiyat kolu başkanlığı yaptı. (Kültürel zenginliği buradan gelmektedir). Hayat Ansiklopedisi'nde gördüğü Picasso'dan ektilenip resim yapmaya başladı. Resimlerinin mevzuları genellikle sulu-kübist'til

Resim çalışmalarından arta kalan zamanlarda *"YAVRU KURT"* kamplarına katıldı. Burada yüzme, güreş, boks, king boxing, buz hokeyi ve kriket sporları ile pul biriktirmeyi öğrendi.

Ortaokul sıralarında meydanı **Bedri Baykam'a** bırakıp karikatüre yatay geçiş yaptı. Çünkü Bedri Bey karikatür çizemiyordu! Esprileri ile ortalığı adeta kırıp geçiren Zafer Bey, ortaokullar karikatür yarışmalarında 65 adet ödül aldı. Gece gündüz demeden çiziyor... çiziyordu.

Lise yıllarında desen ve tarama çalışmalarına hız verdi. Bir ara fazla tarama yapmaktan *"taramaius"* virüsü kaptı, rengi gittikçe kararırdı. (Bu dönem içe dönük bir kişilik sergilemiş, tüm yakışıklılığına rağmen kestanelerle ilgilenmemiştir.)

Günün birinde yaptığı taramalar hassas terazileri bile şaşırttığında, koltuğunun altında karikatürleri ile zamanın en baba dergisi GIR-GIR'a gitti...

O sıralar GIR-GIR dergisinin patronu **OĞUZ ARAL'**dır ve çok zor beğenmektedir. Ve Oğuz Aral, Zafer Bey'in çok yetenekli ve saygıdeğer bir karikatürcü olduğunu, karşısında bacak bacak üstüne atmamasından anlar ve kendisini *"BAŞ TARAMA MÜDÜRÜ"* olarak işe alır.

Zafer Bey boş zamanlarında, öz ağabeyisi MUZAFFER Bey'in sahaf dükkânında mizah tarihi ve memeli hayvanlarda üreme konularını araştırıyordu. Mizah tarihinin hatırı sayılır dergilerinden (DİYOJEN, HİDROJEN, OKSİJEN, MALUM OKSİJEN, AKBABA, MAD, PUNCH vs.) oluşan müthiş bir koleksiyon yaptı. Bir ara Marmara Üniversitesi'nde Grafik bilimini öğrendi.

Askerlik sonrası OXFORD ÜNİVERSİTESİ'NDE, *"TÜRK KARİKATÜRÜNDE GRAFİK-MİZAH DIŞI BİR ÖĞE OLARAK FAZLA TARAMA"* adlı tez çalışmasıyla karikatür doktorasını aldı. Henüz yayımlanmamış *"NASRETTİN HOCA SOLAK MIYDI?"* adlı bir roman çalışması mevcuttur.

Bunca başarılı bir dönemden sonra art arda teklifler almaya başladı. *"Akşehir Belediye Başkanlığı"* teklifini ve *"MAROSTICA Altın Maymuncuk"* ödülünü reddetti. Sonra sırasıyla NANKÖR, HIBIR, MAYMUN, Tembel Hayvan ve ZÜT dergilerinde çalıştı. Bunca hızlı yükseliş tabiiki İLHAN SELÇUK'un gözünden kaçmadı. İLHAN BEY kendisine açık çek ve Cumhuriyet gazetesi bodrum katında bir oda teklif etti. Bu muazzam teklifi değerlendiren ZAFER BEY etrafına topladığı 35 amatör karikatürcüyle harika bir MİZAH dergisi olan DİNOZOR'u çıkardı. (19 Mayıs 1996) 4 yıl da bir 29 Şubat günlerinde (fazla yoğun olduğu için) yarı-amatör karikatürcülerle ilgilenmeye başlamıştı ve maalesef geçen 29 Şubat günü elim bir ışınlanma sonucu kendisini gözden kaybetti. (Lacivert paltosu ve Bond çantası büroda bulunmakta olup, koltuğu halen sıcacıktır!..)

ALP'HABE

ZAFER TEMOÇİN'İN NOTU: *Bu köşedeki kişi, tarih ve olaylar hayal ürünüdür. Kişi ve olaylardaki benzerlikler tamamiyle tesadüf eseridir.*

Son anda aldığımız bir habere göre...

ÇEVİK KUVVETİ SAKİNLEŞTİRECEK ÖNLEMLER...

● **"Nerde boynu bükük bir garip görsen hor görme kimbilir ne derdi vardır" şarkısına içli bir klip çekilecek. Klip, polislere olaylar öncesi sık sık izlettirilecek.**

● Papatya toplama ve çiçeklerden taç yaparak kaskların üstüne takma piknikleri düzenlenecek. Bunun için Belgrat ormanlarına gidilecek. Ağaçlara kurulan salıncaklarda sallanan polislerin rahatlamaları ve streslerini üzerlerinden atmaları sağlanacak, kuru köfte yalancı dolma yenecek. Piknik sonrası topluca olay bölgesine hareket edilecek.

● **Polisin "En Güzel Yanaktan Kesme Alma", "En Sempatik Bakma", "En İç Titretici ve Gönül Alıcı Saç Okşama" yarışmalarıyla rehabilite edilmesi sağlanacak. Yarışma birincisine pembe kask ödülü verilecek.**

● Hayvan dolayısıyla da insan sevgisini geliştirmek için her bir çevik kuvvet mensubuna zimmetli oyuncak ayı ve sanal bebek hediye edilecek.

● **Oyuncak ayısını kaybeden ya da sanal bebeğine gereken ilgi ve şefkati göstermeyen polislerin maaşlarından kesinti yapılacak.**

● Copların üzerine Şeker Kız Candy, Heidi ve Ayı Yogi çıkartmaları yapıştırılacak. Kemalettin Tuğcu'nun "Zavallı Çocuk" romanını okuyup özetleme ve anafikir çıkarma zorunluluğu getirilecek.

● **Çevik kuvvet haftada bir opera ve baleye götürülecek. Fındıkkıran Balesi izlettirilecek. "Kemikkıran Balesi yok mu" şeklinde espri yapmaya kalkan polisin siciline bu durum işlenecek.**

● Kaskların içine monte edilecek elektronik vericilerle olaylar sırasında Mahsun Kırmızıgül'ün "Hepimiz kardeşiz / bu öfke ne diye / dağlar oy oy oy" şarkısı çalınacak. Şarkının bir yarar sağlamadığı görülürse "Atem tutem ben seni şikere katem ben seni" denenecek.

● **"Yahu amirim, siz emir vermeseniz biz böyle faullü hareketler yapar mıyız allahaşkına?" şeklinde bir yorum getirecek polisin önüne Türkiye haritası konarak, kendisinden haritada yer beğenmesi istenecek.**

METİN HAKYERİ e-mail: hakyeri@yahoo.com

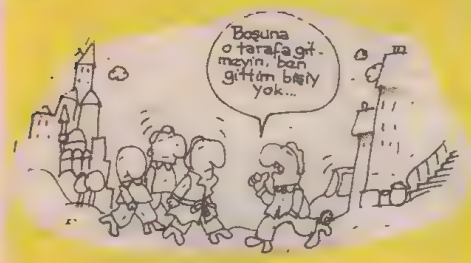

"Ekmek, Gül ve Hürriyet"

"Paranın padişahlığını,
karanlığını yobazın
ve yabancının roketini yenecek
İşçi sınıfına selam!"

Nâzım Hikmet

Bugün etrafımızı saran özel radyo ve TV'lerin ilk kurulduğu günleri hatırlıyor musunuz? Yarı şaşkınlık, yarı heyecan içinde başlayan ilk yayınlar. *'FM'* bandını ufaktan ufağa saran kanallar. Çoğunun İstanbul içinde olduğunu bilmemize rağmen, sunucuların *"İngiltere'den yayın yaptığını"* söylemesi ve gizliliği paylaşmanın sırdaşlığını yaşamamız.

Hayatımızın içine yasadışı olarak giren bu yeni konuklar bir süre sonra *"özgürleşmenin"* simgeleri gibi sunulacaktı. **Özal** ile düştüğümüz ve bugün sonuçlarını yaşadığımız *"bataklığın"*, bize *"çağ atlamak"* diye yutturulduğu gibi.

Her şey 50'lerde başlayan ve *"27 Mayıs"* devriminde biraz engellenen *"Küçük Amerika"* olma sevdası ile başlamıştı. İşte o *"Küçük Amerika"* süreci, Özal ile birlikte bir kez daha hızlanacaktı. 80 öncesine dönme korkusu körüklenerek oluşturulan *"hafıza kaybı"* ile kavramlar yerinden oynatılarak içi boşaltılacaktı. Böylece özgürlük kavramı, sermayenin sınırsız ve cüretkâr egemenliği olacaktı. Başlayan bu süreçten sonra gelen özel TV ve radyolar bir anda *"Konuşan Türkiye"* ve *"çok seslilik"* diye sunulacaktı. Hatta bir ara radyo yayınları durdurulunca, hemen slogan hazırlandı:

–Radyomu geri istiyorum
ya da
–Konuşan Türkiye susturulamaz.

Bu slogan *"İkitelli medyası"* tarafından da pompalandı. *"Siyah kurdele eylemleri"* vs. derken bir sarışın kadın başbakan olacaktı ve radyo özgürlüğü kazandırdığı için *"demokrasi kahramanı"* diye lanse edecekti kendini...

Radyolar tekrar yayına başlamıştı... Fakat o ilk örneklerin tersine tamamen arabesk ve yüzeysel bir anlayış hâkim olmuştu. Artık karşımızdaki şey, çok kanallı tek ses hâkimiyetiydi. Ancak, övünme payı hazıra nazırdı... *"Eskiden tek tip yayın anlayışı, yani TRT ve denetimi vardı. Özgür yayıncılık yoktu"* deniliyordu. TRT ve denetim kurulu adıyla oluşan sansür gerçekten *'illallah'* dedirtecek türdendi ve tek tip yayın anlayışı vardı. Hükümetin güdümünde şekillenen bu yayıncılık sonucu gelen yasaklar bezdiriciydi. Ama devletçi radyo-TV döneminde kısa bir süre de olsa bu baskıyı kıran bir deneyim olmuştu. *"Özerk"* yönetim adıyla gerçekleşen bu dönemde bu baskılar kırılmıştı. **İsmail Cem'**in TRT Genel Müdürlüğü'ne rastgelen bu dönem, yayıncılık açısından bir devrim niteliğindeydi.

Kısacası, *"devletçi"* sistem içinde hiç olmazsa *"özerklik"* diye bir ferahlık vardı. Şimdi ise çok kanallı tek tip yayıncılık dört bir yanı sarmış durumda ve her şey sermayenin egemenliğinde.

Hem aralarında pek bir fark da kalmadı gibi... Eskiden devletçi TV'de **Ertürk Yöndem** vardı; şimdi özel TV'lerde ise karşımıza **Saadettin Teksoy** çıkıveriyor. Devletçi TV'de *'yuvarlak masa'* ya da *'açık oturum'* programları vardı. Bu tip tartışma programlarında hep aynı görüşün adamları çıkar, sözümona tartışırdı. Şimdi de özel TV'lerde hep aynı yüzler, hep aynı görüşlerin hâkimiyeti... Tek fark eskiden zora gelince; *"yayın saatimizi doldurduk"* diye son sözler alınır, yayın kesilirdi. Şimdi ratinge zarar vermezse sabahlara kadar süren programlarda neoliberal güruh konuşup duruyor. Örnekler çoğaltılabilir, ama gerçek değişmez. O gün de tek tip ses vardı, şimdi de aynı. O günlerde hiç olmazsa yazılı basın böylesi tekelleşmemişti. Üstelik özerk TRT deneyiminin de şansı kalmayacaktı.

Bunları neden anlatıyorum ki? Hani o *"radyomu istiyorum"* adlı özgür(?)lük hareketinin kazanımında birçok radyo ya da programcı yok olmuş ve beklenen çok seslilik yerine paranın tek sesi hâkimiyetini kurmuştu. İşte üniversitelerimizde de son günlerde *"tek tipe hayır"* diye gerçekleşen türban eylemine destek veren solcu öğrencilerin düştüğü yanılgı.

İlk bakışta böylesi bir eylem *"akılcı"* gibi gelebilir. Sonuçta insanların özgürlüğü adına *"tek tip"* kıyafete karşı çıkılabilir. Ancak bunun kökenine indiğimizde karşımıza, *"YÖK"* çıkar. 1982 yılında vuku bulan *"YÖK"* ile üniversitelerin özerkliği kaldırılmış ve kurum bir *"yüksek lise"* konumuna sokulmuştu. Söz konusu kıyafet genelgesinin ilk mağdurları da solcu öğrenci ve öğretim üyeleriydi. 1402 sayılı kararname ile görevden alınan öğretim üyeleri o günün hazin hatıraları arasındadır. 1402 ile atamadıkları ise böylesi bir aşağılama biçimiyle *"istifa"* ettirilmişti. YÖK'ün bu genelgesi hiç de türbanlı öğrencileri hedef almıyordu, zaten o yıllarda üniversitede türbanlı öğrenci de pek yoktu. Asıl hedef; solcu, muhalif öğrenci ve öğretim üyeleriydi. Bu yasağın ilk ismi de *"sakal yasağı"* ydı. Mağdurlarından bir kısmı da üniversitedeki görevlerinden istifa ederek bu aşağılama biçimini protesto etmişlerdi. (O istifa eden öğretim üyelerinden hiç Türk-İslam sentezci de yoktu. Onlar o günlerde hanı hanı payeler kapıyorlardı, bu yağmadan). Ama o genelgeden daha önemli bir şey vardı ki; üniversite *"özerk"* liğini kaybetmişti.

O günlerden bu yana hiçbir sağcı öğrenci ya da öğretim üyesinin, üniversite özerkliği için savaşım verdiğini görmedim. Hatta harç sistemine, paralı eğitime karşı çıktığını da... Ama YÖK'e karşı çıkan ilerici, demokrat öğrencilere silahlı, taşlı, sopalı saldıran sağcı güruhları çok gördük.

O nedenle mücadele edilecek alan, özerk ve özgür üniversitedir. Hiçbir zaman ırkçı, şeriatçı, neoliberal ittifakın bu mücadelede yeri olduğunu sanmıyorum. (Zaten böyle bir dertleri de yok ve olmadı da.) Çünkü YÖK, bu ittifakın ürünüdür ve *"tek tip öğrenci"* yetiştirmenin mimarı da bu kurumdur...

Mustafa Kemal'in cumhuriyet devriminin üniversitesi ise çağdaş ve özgür bireylerin yetiştiği, çok sesli kurumlardı.

Geçen haftalarda sözümona türban eyleminin öncüsü Türk-İslam sentezci kutsal ittifak ile ortak eylem platformunda yer alan neoliberal sola ithafen **Nâzım Hikmet'**in şiirini yazalım. Bu şiir, unutturulanları daha iyi hatırlatır umarım.

"...
Türkiye işçi sınıfına selam!
Meydanlarda hasretimizi haykıranlara
toprağa, kitaba, işe hasretimizi,
hasretimizi, ay yıldızı esir bayrağımıza.

Düşmanı yenecek işçi sınıfına selam!
Paranın padişahlığını,
karanlığını yobazın
ve yabancının roketini yenecek
İşçi sınıfına selam!
Türkiye işçi sınıfına selam!"

Nâzım Hikmet'in şiirinde şekillenen emekten yana sol, umarım unuttuklarımızı hatırlatır.

dinozor

İsim babası Katoz Hayri

–Abim, saygılar...
–Saygı sevgi bizden... Buyrun gençler...
–Abi, biz bi müzik grubu kurduk...
–Hayırlı olsun...
–Anla be abi... Ad bulamıyoruz işte... Adımız yok!..
–Bi saniye aslan parçaları... Paniğe gerek yok! Tane tane konuşun... Ne tür ve nasıl müzikler yapacaksınız, onu söyleyin bana...
–Rock müzik yapıcaz abi... Millet havalara uçacak... Çok lezzetli şeyler olacak...
–Ohhooo... Adınızı bulmuşsunuz da haberiniz yok... Havada uçan şey zeplindir. Eh... Bi de lezzetli olacak diyosunuz...
–Eee?.
–Led Zeplin yavrularım, Led Zeplin işte!
–Sağol abi. . Dilimizin ucuna gelmiş de söyleyememişiz. Hani... Bi de imaj diyoruz...
–İmajı ittiredin, gönülden ses verin yeter!

İNTERLEKTÜEL

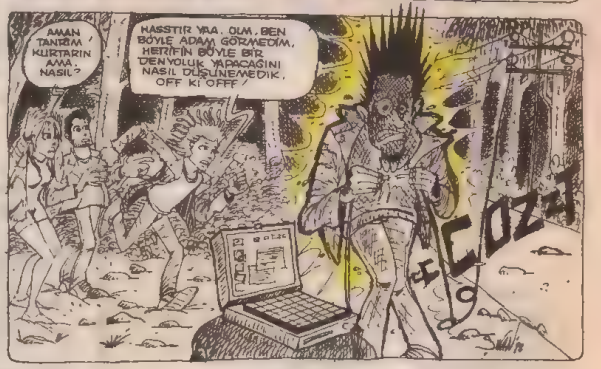

POLİS, İNTERNET SUÇLULARINI TAKİP EDECEK

minik üstad
ZEYNEP DEMİRKALE yazıyor

SPOR VE OYUN

Hepimiz zaman zaman spor yaparız. Bu sporların bir kısmı yalnız yapılır. Bisiklet ya da koşu gibi. Bir kısmı da toplu halde yapılır. Basketbol ve voleybol gibi.
Spora da oyuna da eşit vakit ayırmalıyız. Fakat boks ne spordur ne de oyun.

ANALARIN ÇIĞLIĞI

Erdal / Sencer

Başı tarafı 13. sayfada

HAYIR!

POT!

HİAA!.. BU SES DE NE?

TABİİ EFENDİM.. EMREDERSİNİZ EFENDİM... HEMEN ARKADAŞLARI UYARACAĞIM... BAŞÜSTÜNE EFENDİM..

POT! POT! POT!

DURDURUN ŞU SESİ

POT! POT! POT! POT! POT! POT! POT! POT! POT!

DAYANAMIYORUZ..

YETER..

POT! POT!

SALAK HERİFLER!.. KESİN ŞU İŞKENCEYİ... ÇABUK!.. HERKESİ AYAĞA KALDIRDINIZ...

AMA AMİRİM!.. ENGÜZEL YERİNDEYDİK!..

SAĞOL ANNE..

BİTTİ

Dinolar

DOKTOR BÜLENT

FERİDUN DEMİR / ANKARA

TIMUR SOYKAN / İSTANBUL

TOLGA ÇAKIR / KIRŞEHİR

MESUT YILMAZ'IN TELESEKRETERİNDEN NOTLAR

İyi günler sayın başbakanım... Ben **Güneş**... Şu an Kı zılcahamam'dayım... Bütün Anadolu'yu dolaşıyorum... Yöre yöre gezerek, enflasyona karşı alınan yerel tedbirleri araştırıyorum... Örneğin buranın halkı para kullanmıyor... Psikolojik olarak rahatlamışlar... Alışverişlerde kolonyalı mendil kullanıyorlar... Örneğin, yarım ekmek döner kırk bir kolonyalı mendil... Bana değişik, süper bir uygulama gibi geldi... Hem ortam güzel de kokuyo!.. Valla pes... Ülke çapında tüketim birimini puro yapabiliriz... Paranın iticiliğini kaldırabilir... Yani bilemiyorum... Görüşürüz...

☎ ☎ ☎

Alo, sayın başbakan, ben **Hüsamettin**... Geçen zirvede kafamıza takıldı ya, İtalya'da bir ova vardı hani, iki harfli... **Ecevit** haklıymış, Po ovasıymış o!.. Ansiklopediye baktım.. Bulmaca bayılttı zaten... Artık zirvelerde sıkırebil oynayalım diyorum... Bak, üç-beş-sekiz de olurmuş... Bilahare şeedelim...

☎ ☎ ☎

Mesut, ben **Berna**... Hasan'ı Alman Lisesi'nden alalım Mesut'um, n'olursun... Sen Almanya'yla bozuştukça, Alman hocalar takıyo çocuğa!.. Resim öğretmeni, **Kohl**'ün devasa resmini istemiş çocuktan... Bişiler yap...

☎ ☎ ☎

Alooo... Not mu bırakıcam şimdi?.. Ben **Süleyman,** Mesut... Yiğenim, gereksizce gerginleşme orduyla, sitem ederim... Şapkayı alıp gaçma yaşlanım çoktan geçti... Her şeyin bi yaşı var... Bozma garizmamı, burnundan fifty-fifty getiririm!.. Eeh, fitil fitil işte... Anna artık sen...

☎ ☎ ☎

Sayın başbakanım, ben **Fehmi Kıvanç**... Ay, Taha Koru.. Amaaan, tanıdınız işte, ben oyum... **Fethullah** hocamız sizin için elleriyle, nefis bir istikrar muskası hazırladı... Takıceksiniz ceketinizin çakmak cebine, gelsin huzur, gelsin kararsız oylar... Bizzat takdim etmek isterim... Saygılar efendim... Hürmetler...

☎ ☎ ☎

Alooo, ben **Nazlı,** Mesut Bey... Mesut Bey, evde misiniz?.. Sanırım **Baykal** birazdan sizi arıyacak, az önce beraberdik... İsterseniz onu seçim fikrinden vazgeçirebilirim... Benim için zor değil.. Yeter ki küçük kuzum Memet Ali'yi rahatlatın... Baaay...

☎ ☎ ☎

Sayın Yılmaz, ben Deniz Baykal... Yani bendeniz derken, adım Deniz anlamında... CHP vardı ya, yani var, onun başkanı... Ya seçime gideriz, ya da var ya, çok kötü olur... Bozarım... Tıkarım... Küserim... Kimse beni yolumdan çeviremez, özgür irademle davranırım ben!..

☎ ☎ ☎

Onbaşım, ben **İsmail Hakkı**... Rahatta dinle! Öyle toplantıda ha, hu dedikten sonra, uçakta artistik yapmak yakışıyo mu hocam?.. Sökiim mi rütbelerini?... Yakiim mi askerliğini?.. Şurda az bi günün kalmış, efendi ol, kazasız vukuatsız bitir derim... Ama sen bilirsin, illa ki 27 Mart'ta tam teçhizat koşiim masaların yanında diyosan, koş derim... Hadi bakalım...

☎ ☎ ☎

Alo, ben **Bülent,** Sayın Yılmaz... Po Ovası konusu açıklığa ulaşmıştır sanırım... Benim ivediklikle aktarmak istediğim konu başka... Kartal reklamında oynamam için yoğun baskı var... Acaba oynayıp oradan gelen parayla, en azından birkaç memura zam yapsak mı?.. **Rahşan** olmaz öyle şey diyo, şu an gizlice anyorum... Aa, Rahşan geldi... Öhö... Tamam... İyi günler Sayın **Cem!..** Rahşan da selamlarını söylüyor...

☎ ☎ ☎

Saygılar sayın büyüğüm... Allah'ın nuru gözünüzde olsun... Ben **Yaşar Nuri...** Bilgisayarımda son model bir Diyanet programı var... Başkan olarak kartvizitlerim bile hazır... Birlikte bi Kocatepe'de cumaya gitsek, çıkışta şu meseleyi çözsek...

☎ ☎ ☎

Aluuu... Ben **Ajda** sayın başbakanım... Sizden speyşıl bir istirhamım olucek... **Yıldırım'**a bakanlığın yarısını üstüme geçirmesi için ısrar ediyorum, reddediyor... Evlilik mühim bi olay, güvencede olmalıyım!.. Teamüllere aykırı diyor, teamül nedir kuzum?.. Siz de baskı yaparsanız sevinirim... Bu not aramızda kalsın...

☎ ☎ ☎

Sayın **Cem Yılmaz,** ben **Tansu...** Şimdi Sayın Yılmaz, siyosal çekişmeler ayrı... Fakat sizden ricam var... Eşim **Özer,** benlen medya önünde dalga geçti, gaflarıma güldüğünü dile götürdü... Getirdi... Onla ilgili belgeler var... Vermeye hazırım size... Beni cem telefonumdan arayın... Ay, cep... Mutlahakkak görüşelim Etimesgut Bey!..

☎ ☎ ☎

Alo, ben Mesut... Bu numara nerenin numarasıdır, arabamda koltuğun üstüne yazmışım zamanında, şimdi merak ettim... Kimsiniz kardeşim?.. Niye rahatsız ediyosunuz?.. Numaranızın ne işi var bende?.. Sen misin lan sapık **Helmut**?..

S. Gürpınar

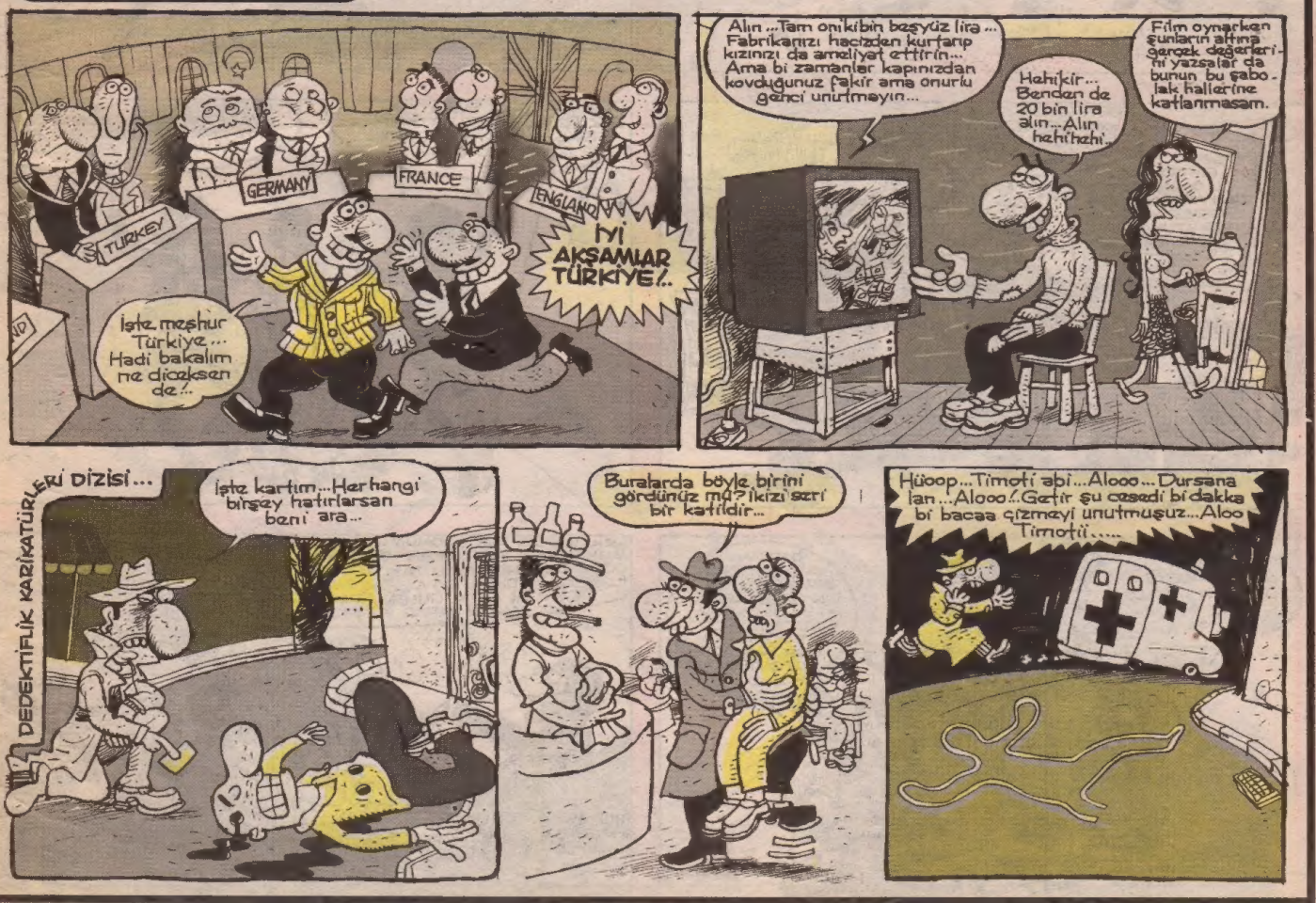

Şakası bile komik...
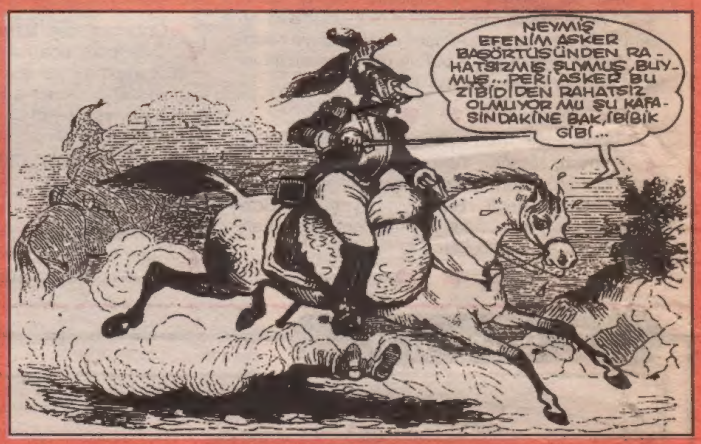
B.BAYRAM.